

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια... 8.
 Εν τῷ ἑξαμηνίῳ... 10

Πᾶσα ἀίτησις δέον νὰ γίνῃ-τι πρὸς τὸν
 ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
 μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
 ΚΑΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
 Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
 «Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
 Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
 μαις τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
 Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΧΡΗΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΙ

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐ-
 δημοσιεύσαμεν ὅτι ὁ λόρδος Charles
 Beresford, ἀνὴρ, τοῦ ἐποίου ἡ γνώμη
 φαίνεται τὰ μάλιστα ἐκτιμωμένη ἐν
 Ἀγγλίᾳ, φρονεῖ ὅτι «ἡ Κύπρος ὡς
 ναυτικός σταθμός εἰς οὐδὲν εἶνε χρή-
 σιμος καὶ προτείνει ὅπως ἀγορασθῇ ἡ
 Λήμνος». Παραπλήσια γινώσκαι, ὡς
 πρὸς τὸ ὅτι δηλαδὴ ἡ Κύπρος εἶνε ἀ-
 χρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ, οὐχὶ ἀπαξ, νο-
 μίζομεν, ἐξηνέχθησαν, πρὸς μείζονα
 δ' ἐπύρρῳσιν τῆς ἰδέας ταύτης ἱκανή
 ἐστὶν ἡ παράδοξις ὁλοκληρήσει δεκάπεν-
 ταετησίαν, ἡ ἐν τῷ 1862 ἐστ-
 κοῦ βασιλεῖος κατὰ καιροῦς ἰθύνοντες
 εἰς οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, ἐχρησι-
 μίσαν ταύτην τὴν νῆσον, οὐδὲ προ-
 ητοίμασαν αὐτήν, ὅπως ἀπιδῇ ἐν τῷ
 μέλλοντι χρήσιμος ἢ κατὰ τι ὠφέλι-
 μος εἰς τὰ βρετανικά συμφέροντα ἐν
 τῇ Ανατολή. Ἡ Κύπρος λοιπὸν κατὰ
 ταῦτα εἶνε ἀχρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ
 ἐπεμείνως πολὺ τολμηρὸν θα ἦτο, εἰ
 ἐτρέφομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ κυβερ-
 νῆται ἡμῶν θ' ἀπερρίσκον ἐκτακτὸν τι
 ὑπὲρ αὐτῆς νὰ πράξωσι.

Τὸ ὅτι ὅμως ἡ Κύπρος εἶνε ἀ-
 χρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ κατ' ἀκο-
 λουθίαν βαρύνει ἐπὶ τὰ ἀγγλικά
 νῦτα, τοῦτο δὲν ἀνακουφίζει ἡμᾶς,
 διότι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐξ ἐτέρου βα-
 ρύνουσιν ἐπὶ τὰ νῦτα ἡμῶν καὶ δὴ
 λίαν ἐπιχωδῶς. Καθότι ἐκείνοι θεω-
 ροῦντες τὴν νῆσον ἀχρηστον αὐτοῖς
 οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῆς πράττουσιν, ἀλλὰ
 μόνον εἰσπράττουσι φόρους βαρεῖς καὶ
 υπερμέτρους, οἷους οὐδέποτε κατέβαλε
 τὸ κυπριακὸν βαλάντιον, ἡμεῖς δὲ ἐνε-
 κα τούτου διατελούμεν ἐν στασιμότη-
 τι καὶ ἡ κατάσταση αὐτῆ, φοβούμε-
 θα, θὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν λοιπὸν τοῦ-
 την, καθ' ἣν ἡμεῖς ἀποβιβάζομεν ἡτ-
 τον ἀχρηστον τοῖς Ἀγγλοῖς ἢ ἐκείνοι
 ἡμῖν, καθ' ἡμᾶς θὰ ἦτο καλόν.
 εἰ ἐγίνετο τοιαύτη τις λύσις, ἥτις
 θὰ ἐδίδοι πλέον πέραις εἰς τὸ κυπριακὸν
 ζήτημα.

Ἡ λύσις δ' ἣν αἰνιττόμεθα εἶνε ἡ
 ἐκπλήρωσις τῶν ἐθνικῶν πόθων τῶν
 Ἑλλήνων κατοίκων, οἵτινες ἀποτελοῦ-
 σι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ὅλου πλη-
 θυσμοῦ τῆς νήσου, ὡς δὲ πλειστάκις ἐρ-
 ρήθη καὶ ὑπὸ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐξε-
 δηλώθη, αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρίστη λύσις.
 Καὶ μετρίως ἡ λύσις αὕτη ἐπιτευχθή-
 μη πεισώμεθα ἐκδηλοῦντες τὰ αἰ-
 σθηματικὰ ἡμῶν καὶ δὴ ἐν στιγμαίς,
 καθ' ὅς ἀνδρες μέγα σημαίνοντες ἐκ-
 φέρουσι τὸ φρόνημα ὅτι ἡ Κύπρος εἶνε
 ἀχρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ.

Λίαν δ' ἀπέχμεν τοῦ νὰ παραδε-
 χθῶμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκδήλωσις τυγ-
 χάνει πρόωρος, ὡς τινες φρονοῦσι. Καθ' ἡ-
 μᾶς ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἐθνικῶν πόθων
 γίνεσθαι νὰ γίνηται ἐν παντί καὶ πάν-
 τοτε.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

(1) τόπος ἡμῶν κατέστη πλέον ἐ-
 στία ἐγκλημάτων, εἶνε ἀνομνίετον
 τοῦτο, καὶ τὸ σῶμα ἐκείνο, ὅπερ ἐτά-
 χθη εἰς περιφρόνησιν ἡμῶν καὶ κα-
 λεῖται ἀστυνομία καθίσταται ἐπὶ μάλ-
 λον καὶ μάλλιν ἀνέκονον εἰς τὴν ἐκ-
 τέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ καθήκον-
 τος. (2) φιλήσυγχος τῆς Κύπρου λαὸς
 καίτοι ἔρμαιον τῶν κακοποιῶν ἀνθρώ-
 πων, ἐξαίτεται δὲ τὴν ἀσφάλειαν αὐ-
 τοῦ, ἀλλ' ἡ φωνή του δὲ, ἐξικνεῖται
 φαίνεται εἰς τὰ ὦτα τῶν διοικούντων.
 Δὲν παρίσχεται σχεδὸν ἐξδομάς καὶ νὰ
 μὴ ἀναγράφῃ δὲ γλώριος τύπος φόνους,
 τραυματισμούς, κλοπὰς καὶ τὰ τοι-
 αῦτα καὶ ἡ κατάσταση αὕτη ὁλονὲν
 ἐπιδεινύεται, ἐκείνοι δὲ, παρ' ὧν ἀκρι-
 βῶς προσδοκῶμεν τὴν σωτηρίαν, οὐχὶ
 μόνον δὲν δύνανται τι νὰ κατορθώσω-
 σιν, ἀλλὰ καὶ ὡς πολλακίς ἀπεδείχθη
 καὶ καθ' ἐκάστην ἀποδεικνύεται, κα-
 τέργονται εἰς μεροληψίας καὶ ἐνεκα
 τούτου καταλαμβάνεται τις ὑπὲρ ἀλη-
 θῆς ἀπογοητεύσεως. Πρὸς τεκμηρίω-
 σιν τῶν γραφομένων ἡμῶν ἐπικαλού-
 μεθα τὰ ἐσχάτως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λε-
 μεσσῶν συμβάντα, ὅπερ λίαν δικαίως

κατετάραξαν τὸ αὐτόθι ἐλληνικὸν
 στοιχεῖον. Ἀλλὰ πλὴν τούτων καὶ
 πολλὰ ἄλλα καθ' ἐκάστην συμβαί-
 νοντα, ἀναγρᾶσθαι ἐν τῷ τύπῳ
 καὶ μὴ, πείθουσι τὸν ἀναγνώστην ὅτι
 ἐν Κύπρῳ βασιλεύει πλέον παντελὴς
 ἀναρχία, διότι ἂν καὶ πληθύνονται
 25 χιλ. λιρῶν πρὸς φύλαξιν τοῦ τό-
 που, ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει, ὅπου δ' ἐ-
 φαίνεται τοιαύτη, φαίνεται πρόθυ-
 μως νὰ ἐργασθῇ ἀγωνιζομένη ὑπὲρ ὧν
 εὐχαριστεῖ αὐτῇ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ βίος ἡ-
 μῶν καθίσταται αὐτὸ τοῦτο ἀδύνατον
 ἢ δὲ ἀστυνομία, καθ' ὅν τρόπον λει-
 τουργεῖ, δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀ-
 στυνομία. Διὸ ἐπικαλούμεθα καὶ ἡμεῖς
 πρὸς τῆς ἀνωτέρας διοικήσεως. Ἀλ-
 λως, εἰν ἡ κατάσταση αὕτη παρα-
 ταθῇ, ὅς μὴ τολμῶμεν νὰ λέγωμεν
 ὅτι διοικεῖ ἡμᾶς εὐγενὲς καὶ πεπολι-
 τισμένον ἔθνος, ἀλλ' ὅτι δεσπόζει τυ-
 ραννικὴ βλασάνη ἡμᾶς, μίαν ἐ-
 γοντες ἀρχὴν καὶ ἕνα προσημῶν
 τὴν γύμνωσιν καὶ ἐκμύησιν τοῦ δι-
 οικούμενου.

Μετακρίνομεν κατωτέρω ἐν συνόψει τὴν ἐκθε-
 σιν, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὁ λόρδος
 Κάρολος Βέρεσφορντ περὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ τῆς
 Ἀγγλίας καὶ περὶ τῆς ἐποικιολογίας αὐτῆς ἐν τῷ
 ἡμερησίῳ φύλλῳ.

Ὁ λόρδος Κάρολος Βέρεσφορντ φρο-
 νεῖ ὅτι οἱ πιθανοὶ ἐχθροὶ τῆς Μεγά-
 λης Βρετανίας εἶνε ἡ Γαλλία καὶ
 ἡ Ρωσσία, αἵτινες ἔχουσιν ἀντίθετα
 συμφέροντα πρὸς τὰ τῆς Ἀγγλίας.
 θεωρεῖ ἐπ' ἀνάγκης νὰ παρασκευασθῇ
 πρόγραμμα, δι' οὗ νὰ καταστή ὁ
 ἀγγλικὸς στόλος ἰσχυρότερος τῶν δύο
 δυνάμεων συννηνωμένων. Καὶ ἐπειδὴ
 ἡ μὲν Γαλλία ἔχει 30 πολεμικά, ἡ δὲ
 Ρωσσία 15, ἐν ὅλῳ 45, πρέπει ἡ Ἀγ-
 γλία, ὅπως ἐ στόλος αὐτῆς ἢ ὑπέρτε-
 ρος κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ρωσσικοῦ
 καὶ γαλλικοῦ ὅρου, νὰ ἔχῃ 60 πολε-
 μικά πλοῖα τῆς γραμμῆς. ἐνῷ ἤδη
 ἔχει μόνον 42. Διὸ ὁ λόρδος Βέρε-
 σφορντ προτείνει ἵνα ναυπηγηθῶσι 18
 θωρηκτα 10,500 καὶ 14 000 τόνων,
 ἅπερ θὰ στοιχίσωσι 13 ἐκατομμύρια
 λιρῶν στερλ. Καταδρομικά μὲν ἡ Γαλ-

λία καὶ Ρωσσία ἔχουσιν 90, ἡ δὲ Ἀγ-
 γλία 120. Γορπιλλοδόλα ἡ Γαλλία
 ἔχει 242 καὶ ἡ Ρωσσία 135, ἡ δὲ
 Ἀγγλία δὲν ἔχει ν' ἀντιτάξῃ πρὸς τὰ
 377 ταῦτα εἰμὴ 97. Ἀπέναντι τοῦ
 τῶν ἀνάγκη νὰ ναυπηγηθῶσιν ὑπὸ
 τῆς Ἀγγλίας πολεμικά νῆα. εἰδους.

Συνεπεία τοῦ προγράμματος τοῦ-
 τοῦ λόρδος Κάρολος Βέρεσφορντ ζητεῖ
 τὴν κατασκευὴν ἔργων τινῶν ἐν Γε-
 βραλίᾳ, ἅπαταιν δὲ τὴν δαπάνην ὑ-
 πολογίζει εἰς 23,240,000 λιρῶν, τὸν
 δὲ πρὸς ναυπηγήσιν τῶν πλοίων ἀ-
 πατούμενον χρόνον εἰς τρία ἔτη καὶ
 ἥμισιν.

Ὑπὸ ἐπ' αὐτὴν στρατηγικὴν συμβου-
 λείαν, τὴν ὁρμήν τῃ ἀναρρήσει, ἡ εἰς
 ἐπιτύχην διὰ συνθήκης τὴν παρτω-
 ρησιν τῆς νήσου Λήμνου ἢ οἰασθῆποτε
 ἄλλης εὐλιμένου κειμένης κατὰ τὸ
 ἀνατολικόν, μέρος τῆς Μεσογείου ὁ-
 πως ἀντισταθμίσῃ τὰς στρατηγικὰς
 θέσεις τῆς Γαλλίας καὶ τὴν πιθανὴν
 ἰδρύσιν ρωσσικοῦ ναυτικοῦ σταθμοῦ
 ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ὡς βέβαις ναυτικῶν
 ἐμεργειῶν ἡ Κύπρος φαίνεται, εἰς οὐ-
 δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ.

Ἐπὶ τέλους ὁ εὐπατριδὴς Ἀγγλος
 λέγει ὅτι εἰς ἀνωρελὲς νὰ ἔχῃσι μέ-
 γαν στόλον, εἰν δὲν ἔχουσιν, ὅπως διευ-
 θύνωσι αὐτόν, ἱκανοὺς ἀξιωματικούς
 καὶ ναύτας. Συνεπεία λοιπὸν τὸν διο-
 ρισμόν ἐπιτροπῶν ἐν πᾶσι τοῖς λιμέσι,
 οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις ναυ-
 τικῶν ἐμεργειῶν, τῶν δ' ἐπιτροπῶν ἐρ-
 γων ἔσται νὰ ἐκθέσωσι τὴν καταστά-
 σιν τοῦ ναυτικοῦ καὶ νὰ ὑποδείξωσι
 τίς ἐλλείψεις οὗτοῦ καὶ τὸν τρόπον
 τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ὁ κ. Τέμπλερ, Δικηγόρος τοῦ
 Στέμματος, διωρίσθη μέλος τοῦ Ἐκ-
 τελεστικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς 10
 96ρίου 93.

Ὁ κ. Λάσσελς διωρίσθη Ἡράτορας
 τοῦ Ε. Δικαστηρίου Λάρνακος ἀπὸ τῆς
 1ης 106ρίου 93.

Ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμυστής δια-
τάττει νὰ γνωστοποιηθῇ ὅτι, καθὰ ἐ-
δήλωσεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος, ὁ
ἱσθμὸς τῆς Κορίνθου εἶνε διαθέσιμος
τοῖς ναυτιλλομένοις.

Ἐκλιπούσης ἐν Χίῳ καὶ Ρόδῳ τῆς
εὐλογίας, ὁ Μέγας Ἀρμυστής εὐχε-
στήθη νὰ διατάξῃ ὅπως αἱ διαταγαὶ
αἱ ἀπορῶσαι τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἐ-
κιδωτῶν παύσωσιν ὑφιστάμεναι.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ. ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ.

Ἐπὶ τῇ δόσει τῆς ἰσχύος καὶ ἐξου-
σίας, ἣν περιέδωκεν διὰ τῆς «Περὶ
Καθάρσεως Ἐπιταγῆς τοῦ 1879,» ἡ
Αὐτοῦ Ἐξουχίας ὁ Μέγας Ἀρμυστής
ἐντέλλεται, ἵνα πᾶν πλοῖον, προσερχό-
μενον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἢ τινος
λιμένος ἢ μέρους ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόν-
τῳ, τῇ Ἀζορικῇ θαλάσῃ, τῇ Προ-
ποντιδῇ καὶ τοῖς Ἀρδανελίκις, ὑπο-
βάλληται εἰς πενήμερον καθαρσιν
τελειοτέαν ἐν Ἀρνακί, ἐκτὸς ἐὰν ἐτί-
λεισεν ἤδη πενήμερον καθαρσιν ἐν με-
σολαβήσαντι λιμένι καὶ ἦναι ἐφοδια-
σμένον διὰ καθαρὰς ὑγειονομικῆς πι-
στοποιήσεως καὶ, ἐπὶ πλέον, ὅσας
τοιούτων τι πλοῖον τελέσῃ ἐν μεσολα-
βήσαντι λιμένι καθαρσιν μικρότερον
τῆς πενήμερου καὶ τυγχάνῃ ἐφοδια-
σμένον διὰ καθαρὰς ὑγειονομικῆς πι-
στοποιήσεως, προσκαλεῖται νὰ συμ-
πληρώσῃ τὴν ἀπαιτούμενην καθάρ-
σεως ἐν Ἀρνακί. Ὁ Μέγας
Ἀρμυστής, πρὸς τοῦτο, ἐντέλλεται
ἵνα τὰ ἐκ Θεσσαλονίκης προσερχόμενα
πλοῖα ὑποβάλλωνται εἰς δεκαήμερον
καθαρσιν, ἐφαρμοστέαν ὡς ἀνωτέρω.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ καιρὸς εὐτυχῶς ἀπὸ τινων ἡμε-
ρῶν μετετρέπη ἐνταῦθα εἰς βροχερόν.
ὡς δ' εὐχαρίστως πληροσκορούμεθα καὶ
ἐν ἄλλοις διαμερίσμασιν ἐδρεξεν. Ὡς
βεβαίωσιν ὅμως ἡμεῖς εἰς τινὰ μέρη ὁ
σπόρος ἐβλάβη καὶ θά γείνη ἀνάγκη
νὰ ριθῇ νέος τοιοῦτος.

Ὁ κ. Λεκατσῆς μετὰ τοῦ θιάσου
τοῦ θά ἐπισκερθῇ κατ' αὐτὰς τὴν νῆ-
σόν μας ὅπως δώσῃ σείραν παραστά-
σεων. Ὁ κ. Λεκατσῆς εἶνε ἐκ τῶν δι-
ακεκρμένων δραματικῶν. Ἀγνοοῦμεν
ποῖα εἶνε τὰ πρόσωπα τ' ἀπαρτίζοντα
τὸν θιάσον αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ κυρία Λε-
κατσῆ εἶνε γνωστὴ ἐνταῦθα, καθὰ ἐ-
πισκερθεῖσα πρὸ τινων ἐτῶν τὴν πό-
λιν μας μετὰ τοῦ θείου τῆς κ. Καζού-
ρη. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλησμονήσαν
οἱ φιλόμουσοί μας τὴν Ἰεσηκὰ εἰς τὸν
Ἐμπορὸν τῆς Βενετίας.

Παραπέμθησαν χθὲς εἰς τὸ Κακούρ-
γιονδεῖον ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικα-
στηρίου Ἀρνακῆ οἱ Ἰμβραχίμ Ὁμῆρ

καὶ Μεχμέτ Ὁμῆρ ἐκ Κελλίων, κα-
τηγορηθέντες ὅτι ἐκλεψαν ἰσχύτως 9
πρόβατα ἐξ Ἀραδίππου. Οὗτοι κατη-
γορήθησαν καὶ ἄλλοτε ἐπανελημμέ-
νως ἐπὶ παρυσία κλοπῇ, ἀλλ' ἤθω-
ώθησαν.

Πρὸ τινων νυκτῶν δύο ἀγυρίαιδες
ἐν Λευκωσίᾳ ἀπεπειράθησαν νὰ θέσω-
σι πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Δημ.
Κανθοπούλου, τῆς ὁποίας ἤλειψαν τὴν
θύραν καὶ τὰ παράθυρα διὰ πετρελαί-
ου, ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν κατώρθωσαν
νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν ἀποτρόπαιον
αὐτῶν πράξιν.

Μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν
ὅτι ἡ Α. Πανιέρτης ὁ Μητροπολίτης
Πάσου κ. Ἐπιφάνιος οὐ παύεται πα-
ρέχων τράνα τιμήρια τῆς πρὸς τὸ
ποιμνιον αὐτοῦ ἀφοσιώσεώς του. Οὐ-
τως ἐσχάτως ἔδωκεν ἐξ ἰδίων σχολῆν
ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων,
ἐν ᾗ φρενῶσι δωρεάν περὶ τοὺς ἐξήκον-
τα παῖδας τῶν περὶ γωρίων. Καὶ
ἄλλαι ἀγαθοεργαὶ πράξεις τῆς Α. Πα-
νιέρτης ἀναφέρονται, ὅσας δὲ ἀνα-
γραφῆς εἶνε καὶ ἡ αὐξήσις τῆς πρὸς
τὰ εκπαιδευτικὰ καταστήματα Κτή-
ματος ἱερωσίας συνδρομῆς του κατὰ
20 λίρας.

Γοιανταί πράξεις προσελκύουσιν, ἰ-
ληθῶς, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην
τῶν ποιοιμένων.

Τὸς εἰς τοὺς τούρκους σφαγεῖς τοῦ Ἀ-
τυχοῦς Λευκαρίου ζήτημα ἐξακολου-
θεῖ, λίαν δικαίως, ἀπασχολοῦν τὸν
τύπον Λεμησοῦ. καθὰ δὲ λέγεται οἱ
ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Δυνάμεων ἐ-
ζήτησαν τὸ πρακτικὰ τῆς δίκης αὐ-
τῶν.

Κατὰ τὰς συναδέλφους Λεμησοῦ
τὴν παρελθούσαν κυριακὴν προῦκειτο
νὰ τελείωσιν οἱ μαθηταὶ τῆς αὐτοῦ.
Ἑλληνικῆς Σχολῆς διαφόρους ἀγώ-
νας ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ Ἰλνυμπίων.
Μόνον ἡμεῖς στερούμεθα τοιούτων
σωματείων, ἅπερ εἶδει νὰ θεωρῶνται
ἀναπόφευκτα ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ χώρᾳ,
δοῦλη καὶ ἐλευθερά.

Ὁ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ Ἕλλην πολιτι-
κὸς πράκτωρ ἀπέστειλε εἰς τὴν ἑλλη-
νικὴν κυβέρνησιν δέγμα βίμβακος
καλλιεργούμενου ἐν Αἰγύπτῳ ἵνα ἐ-
ξετασθῇ παρ' εἰδημόνων ἢ ποιότης
του, ἥτις θεωρεῖται ὑπερέρα πάν-
των τῶν ἄλλων εἰδῶν τοῦ αἰγυπτια-
κοῦ βίμβακος, διὰ τοῦτο καὶ τιμᾶται
κατὰ στατήρα ἀπὸ 18—20 ταλλή-
ρων, ἀπέναντι δέκα ταλλήρων ἀντὶ
τῶν ὁποίων πωλεῖται ὁ κοινὸς βίμβας.
Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ πλεονεκτήματος τοῦ-
του τοῦ βίμβακος παρέχει καὶ ἀφθο-
νωτὴραν παραγωγὴν κατὰ τὰς ὁμολο-
γίας τῶν παραγωγῶν καὶ ἐμπόρων
τοῦ εἶδους τοῦτου.

Μετ' εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν
ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν κ. Εὐτύχιος Π. Τα-
λιαδωρὸς δὲν τυγχάνει μόνον ἀριστὸς
λεπτογράφος, ὡς εἶνε γνωστὸν ἐκ πολ-
λῶν ἐργῶν αὐτοῦ ἐν διαφόροις ναοῖς
τῆς νήσου, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν τεμπλῶν
τοῦ ἐν Ἀρνακί ναοῦ τῆς Μητροπόλε-
ως καὶ τοῦ ἐν Λεμησῶ ναοῦ τῆς
Καθολικῆς, ἀλλὰ καὶ πολλοῦ λόγου
ἀξίος εἰκονογράφος. Ἰπ' ὅψιν ἡμῶν
ἔχομεν λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου
Κωνσταντίνου, ἣν πρὸ ἐτῶν ἐκάλει-
τέχνησε, ἐπισπάσαντες τοὺς ἐπαίνους,
ζώντος ἐτι, τοῦ διαπρεποῦς Ἀσκλη-
πιάδου καὶ ζωγράφου Κωνσταντίνου
Βαλσαμάκη καὶ πολλῶν ἄλλων. Νῆα
εἰκῶν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἣν κατ'
αὐτὰς ἐρερεν εἰς πέρας, δὲν τυγχάνει
ἡσσόνος λόγου ἀξία. Ἐργασία λεπτή,
φυσικὴ καὶ ἐπιμελεμένη διακρίνει
τὸν κύριον τοῦτον, ὅστις ἐν συντομίᾳ
τυγχάνει ἀξίος πάσης συστάσεως.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ τοῦ 1894.

Ἐξεδόθη τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Κ. Φ.
Σκόκου τοῦ ἐτους 1894 περιέχον, ὡς
πάντοτε, πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην
καὶ λαμπρὰς εἰκόνας. Ἐξ αὐτοῦ ἀπο-
σπῶμεν τὰ κατωτέρω ἐλπίζοντες, ὅτι
θέλουσιν ἡ ἀγνωστὴ εὐχάριστος ὑπὸ
τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΒΙΖΥΝΙΩΣ (Ο ΕΛΛΗΝ ΓΚΥ ΔΕ ΜΩΠΑΣΣΑΝ)

Τὸ ἔργον τοῦ Γκὺ δὲ Μωπασσάν, ὅπερ κατὰ
τὸ ἔρ τοῦ 1892 ἀνέστη-ῶσε τοῦ Παρισίου,
ἔστι πικρὸν ἀντικτύπον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν
παιδείαν φιλολογίαν. Ὁ κόσμος ἔκλειε μίαν
ἀνυγὴ διάνοιαν κλειθεῖσαν ἐν κινήσει τοῦ σπιν-
θηροβόλου τῆς εἰς ἐν φρενοκομίαν καὶ ἡ
ἑλληνικὴ φιλολογία προέκυψε ὑπὸ τὴν αὐτὴν
δραματικὴν ἐξέλιξιν τίκνοντες τῆς ἐμπνευσμένης
ἀλλοῦ τοῦ κάλλους τῆς, τῆς δυνάμεως, τοῦ μυ-
στηρίου τῆς, τὸν Γεωργίον Μ. Βιζυρνίον. Ὁ!
ἐνθυνοῦμαι ἀπλήτως τὴν ἀλγεινὴν ἐκείνην
νύκτα. Εἶχον κληθῇ κατεπειγόντως καὶ ὁ παι-
τὴς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ ἀμυδροῦ σκι-
ώματος τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τοῖς μέσιν αἰ-
σθησὶ, με ἀνεμῶνα, με ὠρεῖα ῥοδὰ, ὀλίγα ἀ-
γριαὶ ἀνέμοι καὶ μαργαρίταις δύο-τρεῖς ἐπὶ τῆς
κομβοδόχῃς ἰσχυρίζετο, ὅτι περιέμενε τὴν μνη-
στὴν του, τὴν ἐκείνην καὶ γαλανὴν κόρην τῶν
φραντασιπλήκτων ὄνειρων του. Ἡ φυσιογνωμία
του νεωρῶς συνεσπᾶτο συχνὰ πυκνὰ καὶ ὁ
ἴδιος διασκεδίζων τὴν αἰθούσαν ἀπὸ γαλλικῆς πε-
ριπαθείας στροφῆς φλογερῶν ἔρωτος καὶ ἔρανης
πρὸ τῆς θύρας τοῦ ὁροσπίτατος ῥόδα, ἐφ' ὧν
ὁ ἰπᾶτες τῆς μνηστειᾶς τὸν οὐδὲν ἢ γαλανὴν
του!

Ὁ ἐκείνην τὴν νύκτα, τὴν τραγικὴν ἐξέ-
λιν, τὰς τρομακτικὰς φάσεις σκιζομένης ἐμ-
πειύσεως! Ἐπεφυλόθην μάρτυς ἐξαρθρώσεως
ἀριστοτέχνου νοῦ εἰς ἀγνώριστον ἱερόν, διανο-
ητικὸν σκελετόν, εἰς ἱερίον! Ἐνῶτε ἡ μα-
λακὴ του, ἡ ἡσυχὴ μορφή ἐλάμπε καὶ πάλιν
τὴν φυσικὴν τῆς γλυκύτητος καὶ ἰδοὺ αὐτὸς,
ὡσεὶ οὐδὲν ἐκ τῶν προτέρων νὰ διεδραμάτιζε,
μοὶ ἀπέτεινε σῶφρονά τὸν λόγον καὶ συνεζήτησε
τὰ προσελητὰ του θέματα καλλιτεχνικὰ καὶ ἐ-
μίλειε καὶ ἰλάζετο περιπαθεῖς στίχους, ὡ
ἀκόμη εὐτυχῶς συλλήψεως, αἰθερίας. Ἐγὼ
καταρώμενος τὴν ἀνυγὴν μοῖραν, τὴν βάσκα-
νον τὴν κόρην τοῦ ἀνθρωπίνου μεγαλείου, συνέ-
σπρινον τὴν καρδίαν μου καὶ ἀνεκράτουν τὸ
δάκρυ ἐνὸς παρκαλέων τὸν Θεὸν νὰ ἐλπίσω
ἐν τῇ νύκτι, τὴν ἀνελκυστὴν ἐκείνην νύκτα!

II.
Ραφτάκι μ' ἦθελ' ἄλλοτε ἡ τύχη,
γιατὶ νὰ ντροπισθῶ καὶ νὰ παρνοῦμαι,
ἡσυχάζοντα τὰ ῥάμματα, τὴν πῆλιν
μὰ τὴν ἰδέαν τῆς τέχνης τὴν θυμοῦμαι.
Ἦτο ἡ πρώτη στροφή τοῦ ποιήματος, τὸ
ὅποιον ὡς ἐξομολόγησιν τῆς τύχης τοῦ πρὸς
σοφὸν πατέρα, ἀφίερσεν ὁ Γεωργίος Βιζυρνίος πρὸς
τὸν ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν μας, ἀείμνηστον φι-
λόσοφον Βερίλαν Ἀρμένην. Ἐστάλη οὕτω παιδὶ
δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς πατρίδος τοῦ Βιζῶ, τὸ δ'
γνωστὸ χωρὶς τῆς Θράκης, ραφτάκι εἰς τὴν ἐν
Κωνσταντινουπόλει θεῖον του, διακείμενον εἰς ἐν
ἀπὸ τὰ μεγάλα χάριτα τοῦ Βυζαντίου, ὅπου καὶ
σήμερον οἱ ρουμελιώται ἀμπαζήδες ἔχουσιν τὰ
ἐργαστήρια τῶν. Πρέπει νὰ γνωρίσῃ τις τὸν μο-
νότονον βίον τῶν ἀνθρώπων τούτων, τὴν γλι-
σχρον ζωὴν τῶν, πῶς ἀπὸ πωτῆς μέγισ-
της νυκτὸς εἶνε εἰς τὸ βελόνι ἡσυχάζοντες καὶ
τὰς ἐσπέραις καὶ κυριακὰς ἐγκυπτοῦσιν εἰς τὰ ἐκ-
κλησιαστικὰ βιβλία, τὸ εὐαγγέλιον, τὰς συλλέ-
δας τῶν ἁγίων, τῶν ἀμάρτυρων τὴν σωτηρίαν
καὶ λοετὰ θρησκευτικὰ ἀπόκρυφα, ἵνα νοήσῃ
τὴν πλήρη ὑπόστασιν τοῦ πνεύματος τοῦ Βιζυρ-
νίου ἐκείνην αὐτὴν τὴν θεοσοφίαν καὶ τὸν εὐ-
ξαπτον φραντασιώδη φραντασμόν του εἰς τὸ πᾶν
νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του. Δύο εἴη κατὰ πᾶν
θεῖος τοῦ ἀποθησκει καὶ ὁ Βιζυρνίος μένει ὑπὸ
τὴν προστασίαν τοῦ τοσέπη Γιάγκου, ἐμπόρου
τοῦ θείου του, πρὸ ὧν καὶ ἀποστέλλεται εἰς
Κύπρον, παρὰ τῷ ἐκεῖ συγγενεῖ τοῦ μητροπολί-
τη. Οὐδέποτε ἐνεργὸς ἱερέας ἡσυχάζει μεγα-
λητέραν χαρὰν, ὅταν τὴν σιγὴν κατὰ τὴν ἐξέ-
ρεσε τὸ ῥάσο καὶ τὸν σκούρον. Ἐκδοῖται δὲ ἐ-
πὶ τῆς τῆς πρώτης βραδείας, ἔνθε τῶν κα-
τὰ τῶν ῥάσων, ἣν μὲ ἄλλην τὴν ἡμετέραν τοῦ κο-
σμοῦ βεβαιὸς ὠνεύετο. Ἀλλ' ὁ θεοκρατικὸς
αὐτοῦ κλοιὸς, ὅστις ἐκύκλωσε τὸ πνεῦμα του,
οὐδέποτε καὶ διὰ τὴν καρδίαν του ἰσχυρὴ εἴχε.
Μελαγχολία ἐκείνην κόρη, ἀκρίβως ἀπέναντι
τῆς μητροπόλεως, τῷ ἐνέπνευσε τὸν πρῶτον ἱ-
στοῦ. Νύκτωρ κατήγγετο κρεμάμενος ἀπὸ σχο-
νίου τὸν τοῖχον τοῦ κελίου καὶ ἀνερχόμενος ψι-
θυρίζων τοὺς ἑσπερίους τοῦ καὶ ἀσπασμοῦ
ἐν τῇ στήθι πυκνὰ, ἵνα διώξῃ πᾶν κακοποιὸν
πνεῦμα φθονερῶν τοῦ ἔρωτος του. Ἀλλ' ἴσως
νύκτα συνελήθη. Ἡ καταδικα τῶν ἡτῶ ἐπὶ
τεσσαράκοντα ἡμέρας νὰ τρώγῃ ἔρπον ἄρτον,
νὰ διαβάτῃ τρεῖς τὸ Μῆγα Ἀπόδειπνον, καὶ τῷ
ἐδῶθι κομβοδοχίῳ δι' ἑκατὸν καὶ πενήκοντα
γυναικίστας κατ' ἐσπέρην.

ὑπὸ τὸ ἡμισέβητον ῥῶς κανόνας πρὸ τοῦ
προσκυνηταρίου τῆς Μητροπόλεως ἀποτίων ἐν
μὲ νυκτὶ τὴν ἐρελίαν του ἐρωτῶντος εἰσορῶ-
ρος ἀπεκρινε. Τὸ δυνεὶν του ἦτο ἀπογοη-
τισμὸς πάντεστιν τῆς ἐκλεκτῆς του. Τὴν νύ-
κτα ἐκείνην οὐδ' ἔκλεισε μάτι. Τὴν ἐσπέρην
ἐκείνην μακρόθεν, ὅτι συνοδεία ἀπὸ τῆς ἀπέ-
ναντι οἰκίας διηκούετο εἰς τὴν ἀπεβόρην.
Ἐπύθει, πνευστῇ, προφθάει ἦτο ἐκείνη. Τὴν
παρελθόντων συγγενεῖς τοῦ πατρὸς τῆς ἐν κα-
κρονὸς χωρίου, ἵνα λείψῃ τὸ σκάνδαλον. Ἐ-
κτοτε οὐδέποτε τὴν εἶδε. Μετὰ δέκα μόνον καὶ
πέντε ἐτη, ὅταν ἐπίστρεψεν ἐξ Εὐρώπης καὶ
αἱ ἐρημνίδες διευτυπύνοντες τὸ ὄνομα τοῦ ὁ
Βιζυρνίος ἐλάμβανεν ἐπιστολὴν ἐκ Κύπρου, γι-
γραμμένην ὑπὸ γυναικείας χειρὸς καὶ δι' ἧς ἡ-
ρωτᾶτο, ἂν ποτε νῆος ἔμεινεν εἰς τὴν Μητροπό-
λιν τῆς Κύπρου. Ὁ! οἱ ἔρασταί ἀνεγνωρίσθη-
σαν ἀπὸ μακρᾶν!

Τὸν χρόνον ἐκείνον ἡ Κύπρος ὑπέφερεν ἐκ
δεινῆς ἀνομβρίας. Ὁ ποιητὴς περιγράφει τὸν
λιμὸν τότε εἰς ὠρεῖον ποιήματ' αὐτοῦ πτωχὸν
τῆς Κύπρου. ὅπερ ἀπορραγισθὲν μητρὸς καὶ
πατρὸς ζητεῖ ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς δρόμους τῆς
Κωνσταντινουπόλεως.

— Καλὲ μου σὺ ἀρετικὸ
μὲ τὴν χρυσὴν καδύνα
λυπήσου με καὶ μένα
ποῦμαι γυμνὸ καὶ νηστικό.

Στὴν Κύπρῳ ἡ καλοκαιρία
τὰ κεραμίδια λυφει
καὶ ἐγὼ πῶς μὲ παρῶναι
τὸ κρεὶ τοῦ παλαιοῦ
Ὁ Βιζυρνίος ἦτο τότε πτωχὸς καὶ αἰσθάνομαι
τοῦ σχολασταίου ἐπὶ τῷ ὄσῳ, ἵνα ἀκούῃ μαθη-
ματὰ ἐν στήθι αὐτοῦ καὶ ἐρῶς τῆς εἰς μικρὰν ἐ-

νοριακήν εκκλησίαν. Εξ αμφοτέρων τών υπουργμάτων του έκείσε 50 γρόσιχ κατ' έμνα. Εύτυχως ό μητροπολίτης ήγάπα τόν αυτόν, ώστε όταν ό πρόεδρος του έν Κωνσταντινουπόλεως Έλληνικού Φιλολογικού Συλλόγου άιμνήσας Ηρόκλης Βασιλόγης ήρώτησεν όπως και ό άλλος τας έλληνικάς σχολάς της Ανατολής, τίς ό άριστος τών μαθητών, συνιστήσθ υπό της Έφορείας ό έξενος σπουδαστής Βιζυηνός. Αλλά σκοπός του μητροπολίτου ήτο και νά τόν χειροτονήσθ ιεροδιάκονον και στελή αὐτόν διδάσκαλον εἰς μονήν της Κύπρου, πράγμα, όπερ και έκείνος επέσχε μετά τήν άτύχη του έρωτα. Ένθυμούμαι πόσον ζωηρώς περιέγραφεν ό άτυχός ποιητής τήν άλγεινήν της νεότητός του μελαγχολίαν και πώς όλονέν καταφεύγων εἰς τήν έρημίαν άπήγγελλε τήν κυριακήν εὐαγγέλιον δοκιμάζων οὕτω τήν από του ιεροῦ άμβωνος ικανότητά του! Αλλά ή Πρόνοια άλλα τῷ εξέμειρωσε.

Τό βουλγαρικόν σχίσμα άπησχόλει τότε τό Οικουμενικό Πατριάρχειον και ό μητροπολίτης Κύπρου προσκαλείται εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τίς θ' άκολουθήσθ τόν μητροπολίτην ήτό ό άναγνωρισμός τών καλογεραπεζίδων όλων της μητροπόλεως. Εύτυχως έκλέγεται ό Βιζυηνός.

Ελέειπεν ήδη από της Κωνσταντινουπόλεως τίςσρα έτη και άκατάσχετος τῷ υπεξεκαύθη νοσταλγία νά ίδῃ τό χωρίό του, τήν Βιζών, τήν κυρά Μιχαλίαν, τήν μητέρα του.

Επιστρέψας εἰς Κωνσταντινούπολιν εξέτει, δεξιῶν άριστέρῳ προστάσαν ένα σπουδαστή. Κατ' εύτυχί σύμπτωσην έν τῷ οίκῳ του άιμνήστου Λουκούργου, του άρχιεπισκόπου Σύρου, διαμένοντος τότε διά τό βουλγαρικόν ζήτημα έν Κωνσταντινούπολει, συνιστάται εἰς τόν κ. Σπουριδώνη Χασιώτην όστις και προθύμως άναλαμβάνει τήν εκπαιδεύσιν του Βιζυηνού εἰς τήν έν Χάλκη θεολογικήν σχολήν. Επειδέν άρχεται τό στέδιόν του. Ο νεκρός ιεροσπουδαστής αἰκνυσεν άμέσως τήν προσοχήν τών καθηγητῶν επί της προκοπῇ του και ή φήμη του ως ποιητοῦ διεσείσθη μέτ' μεγαλητέρας έντίσεως. Ο καθηγητής της σχολῆς και διάπρεπής ποιητής άιμνήστης Ηλίας ό Τανταλίδης περιπαθῶς τόν ήγάπησεν άνακηρύξας αὐτόν άληθῆ διάδοχόν του. Υπό τὰ δροσερά διφυλλώματα της ποσεινῆς νήσου, και τόν ευχαρισμῶν όρίζοντα και τήν θαλασσινήν άκτὴν της Χάλκης ό Βιζυηνός έλάμβανε τας πρώτας του έμπνεύσεις και υπό τήν λαμπρότητα κρίσιν της συρλῆς του Βασίλειου Μεύσης του άιμνήστου Τανταλίδου τὰ πτερυγίσματα, έκίβδη θαλαῆς φαντασίας έσφυλεύοντο και έλαχύνοντο μέ πολλήν έπιμύλειαν. Έν από τὰ ώραία τότεσθ νεαροῦ σπουδαστοῦ ποιήματα ήτο και τό πρὸς τήν Θεολογικήν σχολήν, έν ή έμαθήτευσε.

Πρωτοτής φρικτητής άόκη τῷ 1874 έν τῷ ποιητικῷ διαγωνισμῷ έβραβεύθη, μετ' αὐτόν δ' επήνθησαν αἱ ποιήσεις του Άγγέλου Βλάγγου και Κλέωνος Ραγκαζῆ. Ο εἰσηγητής ευρε σσηγουρίαν άνεπίληπτον, γλωσσικόν οὐ μόνον γραμματικῶς άκριβεστέτην, αλλά και έχονσαν πλάσιν της ποιητικῆς καλλιέργειας τας άρετάς, τήν χάριν, τήν δύναμιν, τήν γαρυκίην, καλλονήν και τήν ίδίαν πολλάκις άιμμένην εἰς τέληθ της ποιήσεως ὕψη και πρωτοτύπως έκρηκτικόν.

ΦΟΒΕΡΑΙ ΘΥΕΛΛΑΙ

Εκ τών νεωτέρων Εξ Εύρώπης εἰδήσεων καταδείκνυται ότι τρομερά υπήρξαν τα άποτελέσματα τών τελευταίων θυελλῶν. Ο άνεμος πνέων από βορρᾶ έν τῇ Μάγχῃ και τῷ Ατλαντικῷ προξέεινσε φρικτά δυστυχήματα κα ά τας γαλλικάς άκτάς. έν Δουγκέρκῃ, έν Καλαί, έν Διέπη, έν Λαρόζ, έν Λεμόνυρῳ, έν Βατόν, μέ τῶν άκτῶν, ής Ησπανίας, έθα σφοδρῶς χιονιστρούσας ένισταψέ. Μεγάλας φέρεις τῷ Καλαί και μέρος του

κυματοθραύστου άνηράγησαν υπό τών μαινομένων στοιχείων, ό δέ εἴσπλους του λιμένος αὐτοῦ φράσσεται υπό θοῶν και σινδῶν και άλλων λειψίων ναυαγισκόντων πλοίων. Έν Δουγκέρκῃ μνημεῖον κολοσσίδον άρτι άνεγέρθεν εἰς άναμνήσιν τών έν Γαλλία γεγονότων τῷ 1793 ύ στρατη, ό δέ κυματοθραύστης ύπὸ της σφοδράς δαλῆας, τριάκοντα αἰτιάδες έρρίφθησα, υπό τών κυμάτων εἰς τήν άκτὴν της Δουγκέρκῃς. Έτεροι αἰτιάδες συνετρίβησαν και άπώλοντο τὰ πλήρηματα, τό δέ πλήρωμα άγγλικῷ πλοίου ριφθέντος υπό της τρικυμίας εἰς άδαθῇ ὕδατα διενυκτέρευσεν επί τῶν ιστῶν, ένα μή άναρπαγῇ υπό τών κυμάτων. Έν Καένῃ άτμοκίνητοι ταχυοδρομικά άμαξαι άνετράπησαν, δένδρα δέ και καπνοδόχοι όρμητικῶς κατένεχθίντα υπό τῷ άνέμου έξόνευσαν τόν μηχανισμόν και τόν θερμαστήν. Έν Κιστρεγάμῃ και Ροζέ-ή δύο μεγάλα άτμόπλοια ριφθέντα εἰς τὰ άδαθῇ εκυλίσθητα, ως κελύρη καρῶν, επί διαστήματος 400 μέτρων, άλλ' εύτυχως έσώθησαν τὰ πλήρώματα.

Έν ταῖς άκταῖς εξέλισσονται σπαραξικάρδιοι σκηναί. Οί έν τῇ ζήρᾳ μήτολμῶντες νά βοηθήσωνσι τούς ναυαγούς επιδαινόντες λέμβων έρριπτον σχοινία, αλλά τινες καί ήν στιγμήν έπληροῦσζον πρὸς τήν άκτὴν συνετρίβοντο μετὰ τῶν όρμητικῶς φερόμενων ναυαγίων και τῶν θρόχλων ή τῶν κυματοθραυστῶν. Αἱ άκταί κατεσπάρησα, υπό πτωμάτων έραίνοντο δέ έν τῷ πελάγει πολλά πλοία ζητούντα διά σημάτων βοήθειαν, αλλά τίς έτόλμα νά παραδοθῇ εἰς τήν μανίαν τῶν κυμάτων, άροῦ πᾶσαι σχεδόν αἱ λέμβοι εἰσαι άπετόλμησαν νά δράμωσιν εἰς βοήθειαν έγένοντο άνάρπαστοι και κατεκερματίθησαν. Οί ναῦται έν Καλαί διηγούντα: ότι οὐδέποτε είδον ταιαύτην τρικυμίαν. Ένα σχηματισθ τις ποιάν τινά ιδέαν περί τούτου, άρεῖ νά αναφέρωμεν ότι και έν αὐτῷ τῷ λιμένι ὕφοντο τηλικαῦτα κύματα, ὥστε άπέκρυπτον μέγала σκάφη από τῶν όμμάτων τῶν επί της προκυμίας θεατῶν.

Έξω του Καλαί κατεποντίσθη αὐσανόρον μέγα άγγλικόν άτμόπλοιον, έτερον δέ άγγλικόν ὥστ' αὐτως άπώλετο έν Λαρόζ έν Βελγική συγκρουσθέν πρὸς άλλο σκάφος.

Κατά τας άγγλικάς άκτάς άπώλοτο 24 σκάφη, ό δέ αριθμός τῶν θυμάτων έπισήμως μέν ὕπολογίζεται εἰς 134. Αλλά κατ' άλλους ὕπολογισμούς άνέρχονται εἰς 200 περίπου.

Η τρικυμία ήτο φρικτή ίδια κατὰ τήν έσοδόν του πορθμοῦ της Μάγχῃς, οὐ αἱ άκταί κατεκαλύφθησαν υπό τρώματας χιόνος πρωτοφανούς έν ταιαύτῃ εποχῇ πάσης.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΡΩΣΙΑΣ.

Η αύξηση του πληθυσμοῦ της

Ρωσίας κατά τούς δύο τελευταίους αἰῶνας άποτελεῖ φαινόμενον μοναδικόν. Τῷ 1722 ή αυτοκρατορία του Μεγάλου Κεϊ-ρου μόλις ήρίθμει 14 εκατομμύρια κατοίκων, εἰς εποχὴν, καθ' ήν ή Γαλλία είχε 20 εκατομμύρια. Σήμερον ὕπερ, οὐτιν 125 εκατομμύρια Ρώτων. Οί κυριώτεροι σταθμοί της θαυμαστικῆς αύτης αύξήσεως εἰνε οἱ εξής:

1722	14	εκατομ. κατοίκων
1762	19	"
1796	36	"
1815	45	"
1851	68	"
1872	86	"
1886	113	"
1893	155	"

Ο πληθυσμός της ευρωπαϊκῆς Ρωσίας, Πολωνίας και Φιλανδίας συμπεριλαμβανομένων, άνέρχεται εἰς 98 εκατομμύρια. Κατά τον άνωτέρω πίνακα, από τοῦ 1796 μέχρι τοῦ 1893, εἰς διάστημα θρησδῇ 97 έτῶν ό πληθυσμός ήύξήθη κατὰ 89 εκατομμύρια, πρὸς τοῦ 917.000. ψυχῆς κατ' έτος. Τό μοναδικόν τοῦτο άποτέλεσμα όφείλεται εἰς τήν άκραν γονιμότητα τῶν ρωσικῶν φυλῶν, ή όποία εἶνε ταιαύτη, ὥστε, έν ᾧ ή θνησιμότης εἶνε άρκετά μεγάλη (25-31 τοῖς χιλίοις) πάλιν ὕσρχει περίσσευμα ενός και ήμισοις εκατομμυρίου γεννήσεων κατ' έτος.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Οί Γάλλοι έμμηθήσαν τούς Άγγλους αρξάμενοι και αὐτοί νά χαράκτριζωσι τό γαλλικόν ναυτικόν ὡς άνεπαρκές και έλλιπές. Οὕτως ό άλλος τε βουλαιζινός αἴφανος γράφει άθρα έν οἷς άναπτύσσει ότι εἰς γαλλικόν ναυτικόν εὐρίσκεται έν έπικεδύνως ὕποδοξή κατ' αὐτάσει, διότι δέν έχει οὐτε τήν άπαιτούμενην ταχύτητα οὐτε τόν αριθμόν οὐτε τήν δύναμιν τῶν έπιθετικῶν όπλων, δαπανῶνται δέ τὰ γρημάτα εἰς ναυπήγησιν άνταρροδολῶν διασυνδύτων 17 μίλια, και προωρισμένων εἰς καταδίωξιν ναρκεδῶν διασυνδύτων 26) 12 μίλια, χελῶνας, δηλαδῇ κατὰ λαγῶν. Έν περιπτώσει πολέμου, λέγει, ή Χάβρη, ή Διέπη ή Δουγκέρκῃ, ή Σαιν Ναζαίρ, και αὐτή ή Μασσαλία, ή Σέττη, ή Νίκαια έν τοῖς ολίγων ὡρῶν θά κανονισβοληθῶσι, θά δηλωθῶσιν, όμοίως δέ ή θέσις της Κορσικῆς και της Τύνιδος.

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Ο προϋπολογισμός της Αιγύπτου διά τό έτος 1894 παρουσιάζει πλεόνασμα ήμισοις εκατομμυρίου λιρών.

Η ΕΜΦΑΘΥΕΝΤΣΑ ΕΝ ΟΛΘΕΣΣΩ.

Έν ὀδρσῳ εἰς 10.000 άνέρχονται οἱ ὕπερμφορευντα, προσδληέντες.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΤΑ ΔΗΡΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΦΗΚΤΩΝ.

Εἶναι γεγονός όχι πολύ γενικῶς γνωστόν, ότι έν κρατῇ τις τήν άναπνοήν του, σφῆκες και μέλισσαι δέν δύνανται νά διαχάσωσιν. Η έπίδερμις καθίσταται άδιαπέραστος υπό νυγμῶν, και έν κρατῶν τό έντομον από τῶν ποδῶν τῷ ὡτρὶς πλήρη έλευθερίαν ένεργείας, δύνασαι νά τῷ δῇς προτείνον τό κέντρον του έναντίον της ατρώτου έπιφανείας, μέ δύναμιν έξοχούσαν τό σῶμά του εἰς πᾶν πλῆγμα. Αλλά ή έλαχίστη ποσότης αέρος άν εκρύβῃ από τούς πνεύμονας, τῷ κέντρῳ θά ένεργήσῃ άμέσως. Ο γράφων τ' άνωτέρω προσθέτει ότι δέν είδε ποτέ εξαίρεσιν τούτου εἰς είκοσιπέντε έτῶν παρατηρήσεις.

ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΓΑΜΟΙ.

Έν Σόλιγγεν της σσηνικῆς έπαρχίας εἰς επί τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων υπάλληλος έτυχε ν' άσθενήσῃ, τούτου δ' ένεκεν ό δήμαρχος και ό βοηθός αὐτοῦ προέβησαν εἰς τήν άναγκαστικήν έν τῷ ληξιαρχικῷ βιβλίῳ έδωμήκοντα περίπου γάμων κατὰ τήν διάρκειαν της άσθενείας του. Κατά νόμον οἱ γάμοι οὗτοι δέν νά τελεσθῶσιν έκ δευτέρου. Φαίνεται όμως ότι ό μέγας τούδε συζυγικός βίος πολλῶν εκ τῶν νεονύμφων δέν ὕπῃρξε άκαταπόλιν εύχάριστος, οὕτω δέ οἱ έκ δεύτερου τελεσθησάμενοι γάμοι έστονται πολύ ολιγώτεροι τῶν έν άρχῇ έδωμήκοντα.

ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΣ ΠΥΡΓΟΣ.

Έν τῷ Άλσει Ουέμπλεϋ του Λονδίνου εἰσδομαίται σιδηροῦς πύργος, ὅστις θά εἶνε ὕψιλό-τερος του Εἰφέλ κατὰ 175 πόδας, θαυμάσιόν δέ μέρος μεγάλου καθιδρύματος πρὸς τέχνην χρησιμεύοντος. Θά ὕψιρῶσιν έν αὐτῷ έπικατόρια, αἰθουσαι, άγοραί, επί της κορυφῆς άστεροσκοπεῖον. Θά στοιρίσῃ 200.000 λίρ.

Ο έρως εἶνε τό πλήρωμα του άνθρώπου ό θείος εἶνε τό πλήρωμα του οὐρανοῦ.

Μερικαί γυναῖκες εἶνε τό μειδιᾶμα του πλάστου, άλλα δέ οἱ μορμαροῖ αὐτοῦ.

Συνήθως δέν άγαπᾷ τις μίαν γυναῖκα διότι τήν εύρίσκει ὡραίαν, αλλά τήν εύρίσκει ὡραίαν διότι τήν άγαπᾷ.

Η γυνή εἶνε ὡς ή σκιά. Τήν άκολουθεῖ, σέ άπορεύει. Τήν άπορεύεις, σέ άκολουθεῖ.

Η έγκρατέτης έν τῇ δοκιμασίᾳ έλαττοῦ αὐτήν κατὰ τό ήμισυ.

Οὐδέν όμοίει: τόσον πρὸς τήν έλπίαν ὥστε ή θραδῆς άποδομένη δικαιοσύνη.

Η συκοφαντία εἶνε ὡς ή σφήκα, ήτις τ' έχλει και κατὰ της όποιας οὐδεμίαν πρῆπει νά κάμῃ κίνησιν, έκτός άν εἴσαι βιάσαι ότι θά τήν φονεύσῃ, εἰ δέ μή έπιπίπτει φοβερώτερον παρά πρότερον.

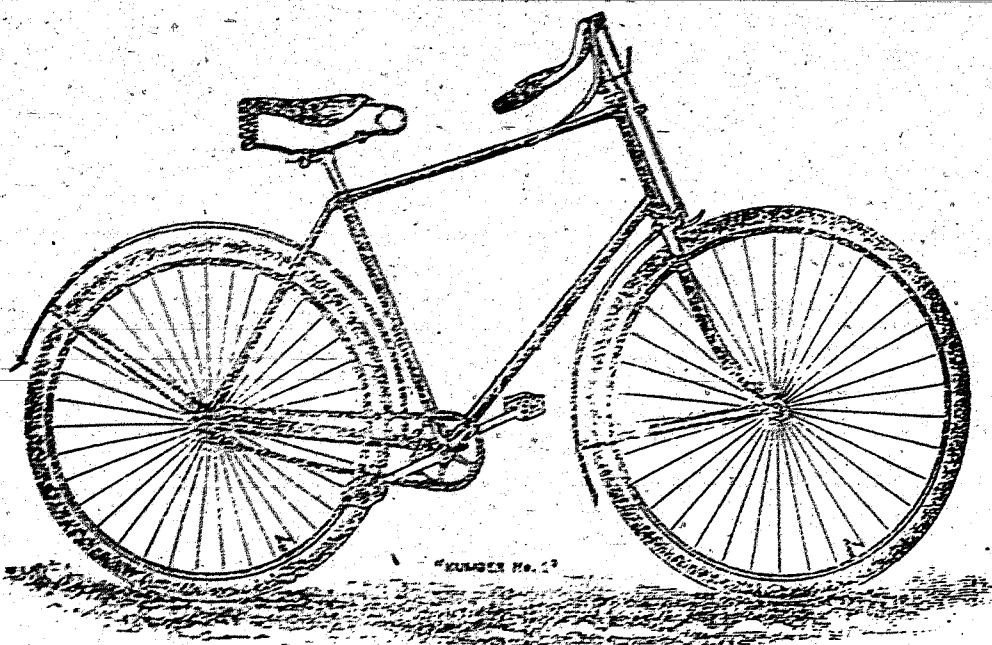
Έν συναναστροφῇ κατὰ τὰ έπίδεια ή εἰκοδίσπεινα.

Σῆς βεβαίῳ, κύριοι ότι αὐτό τό κρασί εἶναι πενήντα έτῶν, και νά τό πιστεύετε.

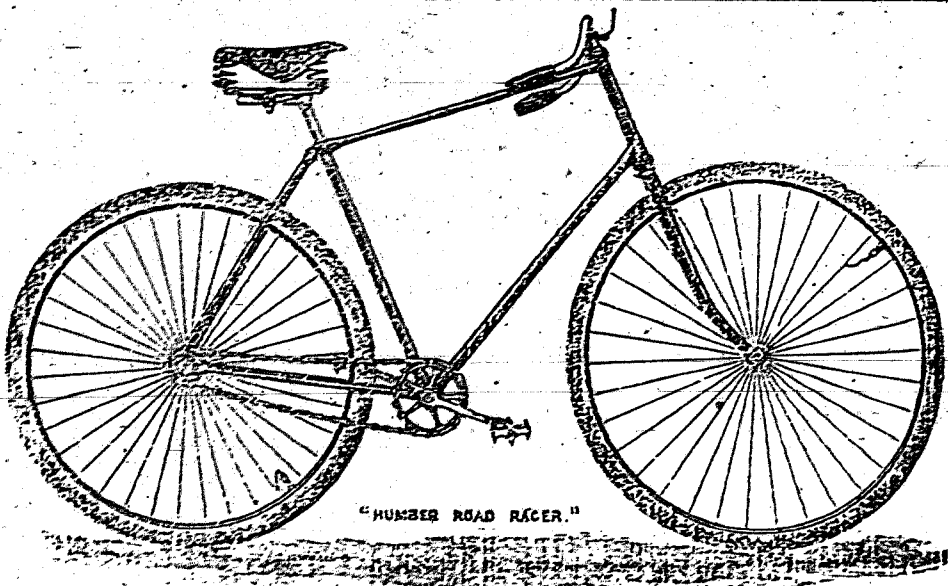
Τό έδῆλτε μόνη εἰς τας φάλας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτο ς, πρὸς γρ. 22-23 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 11 1/2
Όροβος έντόπιος, πρὸς γρ. 25 1/2.
Σησάμα, πρὸς γρ. 2 και 30 παρ. τήν
Σταρίς μαύρη πρὸς 45 παρ. ή οὐκ.
Σταρίς βραστή πρὸς 35 παρ. ή οὐκ.
όκάν.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 και 30 παρ. τήν λίτραν.
Βαμβάκι, πρὸς γρ. 18 1/2.
Βρώμη, πρὸς 13 1/2 τὸ κοιλόν.
Ελαιον, έσωτερικῷ πρὸς γρ. 17-17 1/2 τήν λίτραν.
Ελαιον έντόπιον, πρὸς 18 ή λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 364 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 20-21 τὸν σάκκον.
Όρόβι οχρῆς γρ. 195 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2-7 τήν όκάν.
Πετρέλαιον καυκάσου πρὸς γρ. 45.
Μερίμνι έγγλικήν πρὸς 182.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ HUNBER

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΥΠΟ
Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατά μεταφράσιν εκ του Γαλλικού
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦ. ΙΙΙ.

Ι.

Οὐδὲς κατὰ πρῶτον ἐκινήθη ἐν τῷ μεγάλῳ, ἀλλ' ὁ Ἀβδᾶς ἔκρουσε καὶ αὐτὸς μετὰ πατρὸς τὴν θύραν. Τότε δὲ ῥίπων τὴν αἰθίοφ ὑπὲρ τῆς θύρας, ὁμοιωθεὶς ἐκείνῳ ἐντρομέως καὶ ἠρώτησε πρὶν ἢ ἀνοίξῃ ποῖος ἔκρινε τοσοῦτον θόρυβον.

— Γρήγορα, καλέ μου Θεμιστοκλῆς, ἀπήντησεν ὁ Ἀβδᾶς, ἀνοίξον μοι, ἐγὼ εἰμι.

Ὁ γέρον ἐκινήθη· ὅτι ἦτο ὁ Ἀβδᾶς Γαροία ἐμπειροὺς παρὸν νὰ ὑπακούσῃ. Ἐγνώριζεν, ὅτι ἦτο καὶ οὗτος σχεδὸν μέλος τῆς οἰκογενείας καὶ ἤδυνάτο νὰ ἔγῃ τὴν εἰσελθὼν ἐλευθερίαν καὶ περὶ αὐτῆς τῆς ὡς αὐτὸς εἶπεν. Μόλις ἀνέβη ἐν οὐδὲν ὁ ῥιζοσπαστικὸς, πεπεισμένος ὅτι οὐδὲν ἄλλο εἶχε συμβῆναι τὸ σοβαρὸν, ἀνέκραγεν·

— Ἀνάγκη μὲ περὶ οὗτος χωρὶς νὰ χάσῃς οὐδὲν λεπτόν, πρέπει νὰ ἴδω ἄριστος τὸν ἱππύ-

ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὐρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ

— Αἰδοῦμαι... Ἀλλ' ὁ κύριος τὴν στιγμήν ταύτην... ἀληθῶς, πολὺ φοβόμην, ὅτι ἂν τῷ εἴνε ἀδύνατον κατέσβην ὅλων τούτων... τίλος πρέπει ν' ἀναγγεῖται τὴν ἑλευσίαν σας. — Εἰπέ τῷ ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἴδω. — Καλὰ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτοῦ δωμάτιον γρήγωρ νὰ τὸν εἰδοποιήσω. — Αἱ προεσθῆτες μου δὲν με ἠπάτησαν, εἶπεν ὁ Ἀβδᾶς. Ἐκίνητο δυστυχῶς τι.

ΙΙ.

«Τί λοιπὸν ἐκτακτὸν συνέβη, εἰς αὐτόν, εἶπεν ὁ ἱππότης ὅτε ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνέγγειλε τὴν δευτέραν ἐπισκεψὶν τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ φίλου. Εἶπε ἀδύνατον νὰ τὸ ἐννοήσω. Μὰ τὴν πίστιν μου ἀνέκραξε μετὰ τινος στιγμῆς, εἰς ἐργόμενος ἐν τῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ περιέμενον αὐτὸν ὁ Ἀβδᾶς, ἐκπληττίζεται διότι σὰς ἐπαυθλίπων. Ἀλλ' ἔννοω τώρα τί σας ἔκρινε νὰ ἐπανέλθῃτε. Δὲν ἠδελῆσάτε νὰ περιμενῇτε μέχρι αὐρῶν νὰ μοι δώσῃτε τὴν εὐχαριστήσιν ὅτι σὰς ἔκρινε ὅτι παρὲξ ἔρχετο ἐπὶ τίλους τὴν γνώμην μου καὶ νὰ ὁμολογήσῃτε ὅτι εἰ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς εἶνε ἀδύνατον νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς νεωτέρους. Ἐργασθε νὰ ἀναιρήσῃτε ὅσα εἶπατε. Μὴ ἀνοίξῃτε ὅμως τὸ στόμα σας διότι σὰς ἐμάντευσα.»

Ἀκούων αὐτὸν ὁ Ἀβδᾶς εὐτως ἀστειλόμενος τότεν κατ' ἀρχὰς ἐξεπλάγη ὥστε τῷ ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον ν' ἀρθρώσῃ λέξιν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀβδᾶ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὐρίσκεται ΣΑΦΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἑξαιρέτου ποιότητος πωλούμενες εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμού. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστήμενοι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH"

Πλέον τῶν 2.300 βραβείων ἐκερδήθησαν ἐπὶ τῶν «RALEIGH» διαρκούσας τοῦ ἔτους 1892 ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ. Διακρίνονται δὲ ἐπὶ στερεότητι, ταχύτητι καὶ κομψότητι.

Ὁ κ. Α. Α. Zimmerman N. Y. A. C.

ὁ ἄριστος τῶν ποδηλατῶν τῆς ὑψηλῆς, ἀναβαίνει πάντοτε ἐπὶ τῶν ποδηλάτων

"RALEIGH"

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ πράκτορι κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ εἰς Λάρνακα.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτός τῶν διαφόρων ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων εὐρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «τεσσάρων διδασκάλων» πωλούμεναι γονδρικῶς μὲν τὸ α' τεύχος πρὸς γρ. 4 1)2 καὶ τὸ β' 6 1)2, λιανικῶς δὲ τὸ πρῶτον τεύχος πρὸς γρ. 5 καὶ τὸ β' 8.

Εὐρίσκεται ἐπίσης πλουσία συλλογὴ διὰ γραρικὴν ἐργασίαν, ῥάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια πρῶτης ποιότητος, χάρτες χρωματιστοὺς

ὅπου εἰς ὁδοὺς τῆς ὁδοῦ, ἢ κατ' ἀρχὰς δὲν παρετήρησαν ὁ ἱππότης.

— Συγγνώμην εἶπε, φίλε μου, συγγνώμην, ἔαν σὰς ἠσπείδην. Εἶπε δὲ δὲν παρετήρησα κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην πόσον ἔχετε τὸ ὄφρος κατηρέε. Τί σας συνέβη λοιπόν; λέγετε σὰς παρακαλῶ, διότι, πιστεύω, με, δύνασθε τὸ πᾶν νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς ἐμὲ. Εἶπα φίλος συνάμενος πολλὰ χάριν ὁμῶν νὰ δυστάσσω.

— Εὐχαριστῶ ἱππῆτα, μεγάλως με συγκινεῖτε καὶ φιλικὰ καὶ εὐκαρινεῖς αὐτὰς ὁμῶν ἐνδείξει. Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐγὼ, εἰσθε ὅμως, ὅν ἡ δυστυχία ἐπληξε καὶ ἰδοὺ τὸ αἶτιον, ὅπου με ἠνάγκασε νὰ ἐπισκεφθῶ ἐκ νέου ὁμῶς.

— Ἐμὲ λέγετε ἡ δυστυχία ἐπληξε! τί θέλετε νὰ εἰπῇτε;

— Θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι συνέβη τι ταύτην τὴν νύκτα εἰς τὸν κήπον σας τὰ μάλα σπουδαῖον καὶ ἀδύνατον νὰ πιστεύσω ὅτι τὸ ἀγνοεῖτε.

— Ἀ! καλὴ μου φίλε, σὰς εὐχαριστῶ χιλιάκις διὰ τοῦτο. Μὴ ἀνησυχῇτε ὅμως, διότι ἐννῶ τί σας ἔκρινε νὰ πιστεύσῃτε ὅτι συνέβη δυστυχῶς τι. Ὅτε διήρχεσθε τὴν ὁδὸν ἤκουσας ἀναμυθόλους νὰ λέγῃσι: «Συλλάβετε, συλλάβετε!» καὶ παρετήρησατε ὅτι ἡ θύρα τῆς ὑπηρεσίας ἦτο ἀνοικτὴ. Ἐπανήλθετε, ἐκρούσατε καὶ δυσκόλως σὰς ἤνοιξαν, διότι ὁ γέρον Θεμιστοκλῆς ἦτο ἀκόμη ἐντρομος, νομίζων ὅτι συνέβη τι πολὺ τὸ δραματικόν. Ἐγινε δὲ μὴ περισσώτερος θόρυβος ἢ κακόν. Ἀλλως ἀκούσατε καὶ τὴν ἐστέρην καὶ ἀνέκραξε, Μιχρήν

διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνέτωσαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖο, τῆς εταιρείας Prince Line.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὑξορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἡ εἰσὶν νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ιδιοκτητρίας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑπνοῦ λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότητος καὶ ἐκτακτος περιποιήσεως, διό οἱ πελάται ἐστῶσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ν. Ἐθνους», Ἀπαιτοῦσατε παρακαλῶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδῃ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε θέλω ὑπογράψῃ Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ, ἀντὶ Χ. Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ὡς πρότερον, ἔστω δὲ τοῦτο εἰς γνώσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετ' ἐμοῦ συναλλαττεμένων ὡς ἀντιπροσώπου ἐν Λάρνακι τῶν Κων. ἸΩΣΗΦ ΡΑΧΠΕ καὶ Σίε. Λάρνακι τῇ 19)1 Δεκεμβρίου 93. Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ.

Ἰππότης

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύπος: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σας, ἡ ἀγαπητὴ μου Στέλλα, πρὸς τὴν ὁποῖαν θὰ ἐμῆλθον αὐρῶν πολὺ σπουδαῖως, σὰς τὸ ὑπάρχειν, κατελθεῖν εἰς τὸν κήπον, ὅπως κατὰ τὸ συνήθει καὶ τὸν περίπατόν της συνηνεθῇ κατὰ πρόσωπον πρὸς ἓνα νυκτερινόν κακοποιόν, ὅστις εἰσῆλθε διὰ τῆς θύρας τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὁ Ἀντώνιος ὁ ἀρχαῖος κηπουρὸς μου εἶχε ἀφήσῃ ἀνοικτὴν, καίτοι λίγει καὶ διαμαρτυρεῖται ἐκζηόμενος εἰς τὸν μέγαν Θεὸν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμῃ τοιαύτην ἀπερσιγμένην. Ἐπὶ τῇ θύρᾳ λοιπὸν τοῦ κακούργου ἡ πτωχὴ μου κόρη εἰσέβαλε τρομερὰν κραυγὴν, ἥτις μὰς ἔκρινε νὰ τρέχωμεν πάντες ἐντρομοί. Τὴν εὐρῶμεν σχεδὸν ἡμιθνή ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἰδωλίου τοῦ πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἤρρησε νὰ ἐπαναφῇ τὰς αἰτιάσεις της. Τὴν στιγμήν ταύτην εἶπε κλεινῆς ὀλίγον τι πυρρῶς, ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ οὐδὲν ἄλλο δυσάρεστον ἐπηκολούθησε καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἀνησυχῶμεν.

— Καὶ ὁ κακούργος; ἠρώτησεν ὁ Ἀβδᾶς.

— Ἀληθῶς, ἐλησμονήσα νὰ σοὶ τὸ εἶπω. Αἱ, καλὰ, ἐάν ὁ κακούργος ἐφόβησε τὴν Στέλλαν, φαίνεται ὅτι καὶ ἡ ἀγαπητὴ μου κόρη ἐφόβησεν αὐτόν, διότι χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ προβῇ εἰς τι ἐξῆλθεν ὁπότεν καὶ εἰσῆλθε, συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἀδηγήθη εἰς τὴν εἰρηκτὴν τῶν ἀνακτόρων.

(Ἀκολουθεῖ.)